

stoffer, som antagelig er medvirkende til en global opvarmning. Målene blev tiltrådt af mange lande, men meget få har gjort noget ved det.

Danmark har igen som så mange andre gange været duksedrengen og faktisk gjort en stor og kostbar indsats for at leve op til målene, men mange andre lande har stort set ikke gjort noget som helst, men er bare fortsat med at øge udledningen af CO₂ m.m. Og så er det klart, at den enorme indsats, som Danmark gør, ikke kan måles. Selv hvis Danmark kan begrænse CO₂-udslippet med f.eks. 100 kg pr. indbygger om året, så hjælper det jo intet, hvis kineserne øger deres udslip med bare 50 kg pr. indbygger om året.

Det er meget snæversynet, hvis vi kun kigger på vores egen lille andegård. Klimaet er et globalt anliggende, og derfor nytter det jo ikke noget, at der kun gøres en lokal indsats i Danmark. Det er ikke en god idé, at vi bliver ved med at bebyrde vore egne virksomheder med nye miljøkrav, mens vi mere eller mindre passivt ser til, at forureningen fra andre lande bliver ved med at stige og belaste den atmosfære og det klima, som er fælles for os alle sammen.

Derfor bliver vi nødt til at ændre politikken, så miljøindsatsen kan lægges dér, hvor den giver det bedste udbytte. Enhver forretningsmand ser på, hvor investeringer giver det bedste udbytte, og det må man da også gøre inden for miljøpolitikken, og det er derfor, CD allerede for længe siden har slået til lyd for, at man skal handle i overensstemmelse med miljømæssigt godt købmandskab.

Det betyder bl.a. at se tingene i et større perspektiv. Det forbedrer ikke verdens miljø, hvis vi kvæler vor egen industri, så den ikke tjener de penge, vi skal bruge nogle af til at hjælpe f.eks. Østlandene op på vores standard.

Danmark skal selvfølgelig ved forhandlingerne søge at få alle andre lande med på en ansvarlig kurs, som lever op til de mål, der blev sat ved Riokonferencen i 1992. CD ønsker ministeren held og lykke til at opnå et bedre resultat i Kyoto, end resultatet blev ved UNGASS-forhandlingerne, hvor der ikke kom meget ud af de store ord.

Ole Donner (DF):

Forespørgslen i dag, F 15, er jo en forespørgsel, som alle partier står bag, og altså også Dansk Folkeparti. Vi mener, det er godt, at vi her i Fol-

ketinget en gang imellem har principdebatter om de forskellige forhold.

Hr. Steen Gade advarer mod, at man i dag diskuterer, hvorvidt der er drivhusgasser, og hvorvidt CO₂-udslip er farlige eller hvad, men det ændrer jo ikke på, at forskerne jo trods alt er uenige. Om der så er 99 på den ene side og 1 på den anden, så er det i hvert fald helt sikkert, at der er uenighed.

Vi mener ligesom det øvrige Folketing, at det er godt at diskutere forholdene. Vi mener også, der skal føres kontrol med, hvordan det går i verden, og vi mener, at det er vigtigt, at man får nedsat CO₂-udslippet, men Dansk Folkeparti er i modsætning til det store flertal her i Folketinget uenig i den måde, man vil gøre det på. Vi tror ikke ret meget på, at det hjælper at pålægge skatter og afgifter. Vi mener, at man i stedet for skulle komme med noget mere information og oplysning og dermed være med til at ændre adfærden hos virksomhederne. Og specielt når man vedtager afgifter, som ikke engang bruges til formålet, så har vi svært ved at se, at det har nogen effekt og betydning.

Hr. Steen Gade har jo i dag fremsat et forslag til vedtagelse, hvori der er en del procenter og årstal. Hr. Steen Gade advarer også mod, at man på den kommende konference vedtager nogle overskrifter og mener, at det, der skal besluttes, skal være meget mere konkret. Og så slutter hr. Gade af med at sige, at uanset vedtagelsen mener SF, at Folketinget skal fastholde de danske reduktionsmål og insistere på, at EU fastholder sine.

Her må jeg sige, at vi i Dansk Folkeparti er uenige. Vi synes, at disse lange, helt præcise forslag til vedtagelse er noget vanskeligt noget at tage stilling til, og vi kan ikke støtte det forlag, der er stillet af hr. Steen Gade.

Hr. Martin Glerups forslag til vedtagelse er mere rundt i formuleringen end sædvanligt. Hele det afsnit, der plejer at være om EU, er meget nedtonet, og det er vi selvfølgelig tilfredse med. Men når hr. Glerup så her fra talerstolen ligesom antyder, at det trods alt alligevel er EU's regler, der skal være bestemmende for de fremtidige reduktioner af CO₂-udslippene, så må vi sige, at det kan vi heller ikke støtte.

Hr. Bent Hindrup Andersens forslag indeholder endnu flere præcise forslag med årstal og procenter osv. end det, hr. Steen Gade har forelagt, og derfor kan vi heller ikke støtte det. Vi mener, som jeg sagde før, at reduktioner skal ske på globalt plan uden skelen til sammenslut-